

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 080320 15 Kž
Brčko, 09.02.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mensure Hadžić, u kaznenom predmetu protiv optuženog D.Č. iz B., zbog kaznenog djela Izbjegavanje uzdržavanja iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 080320 14 K od 13.02.2015. godine, nakon javne sjednice žalbenog vijeća održane u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, branitelja optuženog Osmana Mulahalović, odvjetnika iz Brčkog, a u odsustvu optuženog D.Č. donio je dana 09.02.2016. godine, slijedeću

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 080320 14 K od 13.02.2015. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 080320 14 K od 13.02.2015. godine, optuženi D.Č. iz B. je temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Izbjegavanje uzdržavanja iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine. Istom presudom optuženi je temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud uvaži njegovu žalbu i preinači pobijanu presudu, tako što će optuženog oglasiti krivim za

kazneno djelo koje mu se stavlja na teret ili ukinuti prvostupanjsku presudu, održati glavnu raspravu i donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Branitelj optuženog nije dao odgovor na žalbu tužitelja.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 09.02.2016. godine, tužitelj je ostao u svemu iz navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, dok je branitelj optuženog Osman Mulahalilović, odvjetnik iz Brčkog, u usmenom obraćanju na javnoj sjednici predložio da se žalba tužitelja odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu s člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude zbog razloga koji slijede:

Neosnovano se žalbom tužitelja prigovora da je prvostupanjska presuda donesena uz bitnu u povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j. (l.v. točka k.) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer obrazloženje pobijane presude sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama koje su opredijelile prvostupanjski sud da optuženog D.Č. iz B., temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodi od optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Izbjegavanje uzdržavanja iz članak 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, pored kraćeg iznošenja sadržaja provedenih dokaza, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude dao ocjenu tih dokaza koja je u svemu u skladu sa člankom 15. i 289. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći uvjerljive razloge zbog kojih smatra da na temelju provedenih dokaza nije dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Takve razloge prvostupanjskog suda kao logične i uvjerljive u potpunosti podržava i ovaj sud, tako da se sa tog aspekta nisu mogli prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori tužitelja da je prvostupanjska presuda obuhvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu činjeničnog stanja na kome se temelji prvostupanjska odluka, žalbeni prigovori tužitelja se uglavnom svode na tvrdnje da prvostupanjski sud, na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, nije mogao zaključiti da nije dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, s obzirom na to da se iz odredbe članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ne može zaključiti da je za postojanje „izbjegavanje uzdržavanja“ nužno da je oštećena, odnosno korisnik tog prava temeljem pravomoćne presude kojom je ono utvrđeno, prethodno tražila prisilno izvršenje te odluku, pa da bi se tek ako u tome ne bi uspjela, zbog postupaka optuženog (otuđenje imovine, odbijanje zaposlenja i dr.) pouzdano moglo utvrditi da optuženi svoju obvezu izbjegava, što bi tek tada imalo obilježje kaznenog djela iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovakvo stajalište tužitelja nema uporišta u obrazloženju prvostupanjske presude, jer za njeno donošenje nije bilo opredjeljujuće to što oštećena nije podnijela zahtjev za prisilno izvršenje pravomoćne parnične presude kojom je to pravo bilo

utvrđeno, nego činjenica da tijekom prvostupanjskog postupka, a na temelju dokaza provedenih u tom pravcu, nije na pouzdan način utvrđeno da je optuženi „izbjegavao plaćanje uzdržavanja“, nego samo činjenica da optuženi „nije plaćao uzdržavanje“, što u smislu obilježja kaznenog djela iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predstavlja bitnu razliku.

Naime, za postojanje kaznenog djela Izbjegavanje uzdržavanja iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nužno je sa sigurnošću utvrditi da je počinitelj „izbjegavao davati uzdržavanje“, što podrazumijeva njegovo aktivno ili pasivno ponašanje usmjereno na sprečavanju izvršavanja obveze (uzdržavanja), utvrđene pravomoćnom i izvršnom odlukom suda, koje je imalo za posljedicu onemogućavanje prisilnog izvršenja takve pravomoćne sudske odluke, koje se u pravilu ogleda otuđenju ili skrivanju imovine, prebacivanju sredstava na nepoznate žiro račune, odbijanje ponuđenog posla ili odbijanje uplaćivanja dosuđenog iznosa na račun korisnika uzdržavanja. Evidentno egzistiranje samog čina „ne plaćanja uzdržavanja“, odnosno „odbijanja optuženog da na račun svog sina uplati mjesečni iznos uzdržavanja“, samo po sebi još uvijek nema karakter „izbjegavanja plaćanja uzdržavanja“, u smislu članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ali ne zbog toga što korisnik tog prava nije kod nadležnog suda pokrenuo postupak prisilne naplate, jer to u konkretnom slučaju i nije bilo moguće zbog dva parnična postupka koja su u tijeku radi podjele zajedničke bračne stečevine, nego zbog toga što iz dokaza na koje se u žalbi poziva tužitelj, sve i da se prihvate kao relevantni, nije moguće pouzdano zaključiti da u konkretnom slučaju može govoriti o „izbjegavanju uzdržavanja“. Naime, osim dijela iskaza svjedokinje D.Č.2 u kojem tvrdi da joj je maloljetni sin D.Č.1 prenio da mu je otac rekao da neće plaćati alimentaciju preko računa, ostali dokazi izvedeni tijekom prvostupanjskog postupka ne ukazuju da ponašanje optuženog ima karakter „izbjegavanja uzdržavanja“. Ovo zbog toga što je sasvim izvjesno da je optuženi periodično, osobno ili preko svog brata, davao gotovinu svom maloljetnom sinu D.Č.1, koji je preko školskog raspusta boravio kod njega u inozemstvu, što optuženog ne oslobađa obveze utvrđene pravomoćnom parničnom presudom, a time ne isključuje niti postojanje kaznenog djela za koje se tereti, s obzirom na to da nije utvrđeno pouzdano o kojim iznosima se radilo i koliko je ukupno dao novca od dana nastanka te obveze od 01.09.2012. godine, međutim, na drugoj strani tijekom prvostupanjskog postupka nije na pouzdan način utvrđeno da li je zakonska zastupnica maloljetnog D.Č.1 postupila u skladu sa pravomoćnom sudskom presudom i optuženom, odnosno njegovom punomoćniku pravovremeno dostavila podatke o broju žiro računa i banci kod koje je on otvoren u korist maloljetnog D.Č.1, kako bi optuženi, odnosno njegov punomoćnik, s obzirom na to da se optuženi nalazi u inozemstvu, mogao blagovremeno ispunjavati svoje obveze po osnovu uzdržavanja, utvrđene pravomoćnom presudom.

U tom kontekstu valja promatrati stajalište prvostupanjskog suda vezano uz pitanje prisilne naplate obveze optuženog utvrđene pravomoćnom presudom, kao uvjeta za postojanje kaznenog djela iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u kojem ukazuje da bi razlozi neuspjeha u prisilnom izvršenju obveze optuženog mogli predstavljati dovoljan činjenični osnov za zaključak da optuženi svojim postupcima sprečava izvršenje, odnosno „izbjegava davanje uzdržavanja“, što bi predstavljalo kazneno djelo Izbjegavanje

uzdržavanja iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud iz obrazloženja pobijane presude nije mogao zaključiti da se odluka prvostupanjskog suda da optuženog D.Č. iz B., temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodi od optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Izbjegavanje uzdržavanja iz članka 219. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kako se to neosnovano navodi u žalbi tužitelja, zbog čega je takve žalbene prigovore tužitelja valjalo odbiti kao neosnovane.

Kako je iz svega naprijed iznesenog razvidno da je žalba tužitelja u cjelosti neosnovana, ovaj sud je u skladu s člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Mensura Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić